

מ"ת 21/08/20 - מדינת ישראל נגד יצחק הלל גברא

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 21-08-20 מדינת ישראל נ' גברא
תיק חיצוני: 468452/2020

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יצחק הלל גברא

החלטה

1. בפני בקשה להורות על המשך מעצר הבית בו נתון המשיב, וזאת עד לתם ההליכים המשפטיים. בבסיס הבקשה כתב אישום המייחס למשיב עבירה לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה תש"ל 1970.
2. על פי הנטען ביום 29.7.2020 בסמוך לשעה 02:11 נהג המשיב בכביש 1 ברכב נושא לוחית רישוי: 2577420 - במהירות 199 קמ"ש במקום המהירות המותרת במקום שהינה 90 קמ"ש.
3. במסגרת הבקשה מציינת המבקשת כי קיימות ראיות להוכחת האישום - בהם: דוחות פעולה של שוטרים, תע"צ תקינות ממל"ז והודאת המשיב עצמו. בקיומן של ראיות, כך נטען, מתקיימת עילת מעצר שעניינה - מסוכנות לשלום הציבור וביטחונו.
4. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות אך מפנה לחולשה שעניינה בניתוק קשר עין בין הרכב האוכף לבין רכבו של המשיב. הוסף, כי הודאת המשיב בחקירתו מתייחסת לאופן נהיגתו ולא בהכרח למהירות שנמדדה על ידי מכשיר הממל"ז. הסנגור ביקש שלא לקבל את הבקשה במלואה, ולהסתפק בתנאים של פסילת רישיון עד לתם ההליכים, ותנאי ערבות והפקדה מידיתיים. על פיו המדובר במסוכנות נקודתית הנוגעת בנהיגה בלבד. עוד צוין, כי המדובר במשיב כבן 28 שעלה לארץ לפני פחות משנה, והוא מצוי כעת בתהליך להסדרת רישיונו. הוסף, כי המשיב הינו גרוש, אב לשני ילדים קטנים, כאשר אחד מילדיו היה מאושפז עד לאחרונה בבית החולים, והוא נדרש כעת - בהתאם להסדרי ראיה - לפגוש בילדיו בכל שבת שנייה.

דין:

5. ההגנה כאמור אינה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה, זאת תוך הסתייגות באשר לחולשה הקיימת בדוח עקב ניתוק קשר העין בין כלי הרכב. בעניין זה יש לציין, כי אף אם אצא מנקודת מוצא כי קיימת חולשה,

ואיני קובע כי כך הוא הדבר, הרי שלא יכולה להיות מחלוקת כי המדובר במה שהוגדר בפסיקה כמהירות "קצה" שיש בה כדי לבסס את עילת המעצר הנטענת, ודאי בנסיבות בהן מסיע המשיב אנשים נוספים יחד עמו.

6. סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים") מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרות המעצר באמצעות חלופה אשר פגיעתה בחירות המשיב פחותה. בנוסף, ובהתאם להלכה מפי בית המשפט העליון בעבירות תעבורה המעצר הינו החריג.

7. בעניינו- אין לחובת המשיב עבר תעבורתי כלל- זאת בניגוד לאותם מקרים אליהם הפנתה המבקשת: במסגרת (עמ"ת 19971-04-17 **אשכנזי נגד מדינת ישראל** (20.4.17)) דובר במי שלחובתו 126 הרשעות קודמות, בעבירות מסכנות חיים, והוטל עליו בין יתר התנאים גם מעצר בית מלא. בתיק הנוסף (מ"ת 5321-10-16 **מדינת ישראל נגד סולה** (5.4.2017)), יוחסו לאותו משיב עבירות נוספות -מלבד עבירת מהירות- גם סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה רשלנית.

8. בנסיבות אותן תיארתי לעיל, ונכח מצבו האישי של המבקש- בהיותו גרוש הנדרש לפגוש בילדיו הקטינים בהתאם להסדרי הראייה, כמו גם אופי עיסוקו, לא ראיתי מקום לקבוע מראש כי לא ניתן לתת בו אמון שלא יקפיד בהחלטה השיפוטית שתינתן בעניינו, או צורך בנסיבות מקרה זה להורות גם על מעצרו בתנאים של מעצר בית מלא עד לתם ההליכים המשפטיים. לטעמי, די בהרחקתו של המשיב מההגה עד לתם ההליכים, וקביעת תנאי שחרור נוספים כפי שיפורט להלן:

א. המשיב יפקיד סך של 4000 ₪ להבטחת תנאי השחרור והתייצבות לדיונים.

ב. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 5000 ₪ וימציא ערב צד ג' שיחתום על ערבות באותו הסכום.

ג. המשיב יפסל מלהחזיק או מלקבל רישיון עד תם ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב פטור מהפקדה.

ד. מובהר למשיב כי כל עוד לא הופקד הפיקדון ונחתמו הערבויות כאמור לעיל, הרי שהוא נתון בתנאי מעצר בית מלא.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים ותוודא קבלתה גם טלפונית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

